

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. Z.**, bývajúcej v **Ď.**, zastúpenej JUDr. **I. L.**, advokátom vo **V.**, proti žalovanému **J. Z.**, bývajúcemu v **K.**, **o zaplataenie 100 000,-- Sk**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 3 C 9/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 1. marca 2007, sp.zn. 12 Co 62/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 2. októbra 2006, č.k. 3 C 9/2006-45 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplataenia sumy 100 000,-- Sk titulom vyplatenia podielu z rodinného domu č. X., nachádzajúceho sa v obci **Ď.**, vo výške 1/3. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa nepredložila súdu žiaden dôkaz ohľadom nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k uvedenému rodinnému domu, na základe ktorého by bolo možné vyhovieť jej žalobe a priznať jej 100 000,-- Sk. O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 O.s.p., keď za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval skutočnosť, že žalobkyňa je starobná dôchodkyňa vo vysokom veku, je poberateľkou starobného a vdovského dôchodku, žije v nepriaznivej finančnej a sociálnej situácii a navyiac účastníci konania sú v rodinnom zväzku.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne vo veci samej a žalovaného čo do výroku o trovách konania rozsudkom z 1. marca 2007, sp.zn. 12 Co 62/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil, keď mal za to, že žalobkyňa nemá žiaden zákonný nárok požadovať od žalovaného zaplatať sumu 100 000,-- Sk ako 1/3 príspevku štátu poskytnutého na obnovu vojnou zničeného majetku. Súčasne zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 11 442,-- Sk, k rukám právneho zástupcu žalovaného JUDr. L. B., advokáta v P., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanú zároveň zaviazal nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 10 329,-- Sk k rukám právneho zástupcu žalovaného JUDr. L. B., advokáta v P., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zmeňujúce rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že žalobkyňa preukázateľne iniciovala viacero neúspešných súdnych konaní, kde žalobné návrhy vychádzali z neidentifikovateľného právneho nároku, pričom takéto vopred neuvážené podávanie návrhov na súd môže byť povzbudzované skutočnosťou, že žalobkyňa býva v konaniach oslobodená od súdnych poplatkov z dôvodu § 138 O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu, čo do výroku o náhrade trov konania, podala dovolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietala, že pri uložení povinnosti nahradiť trovy konania sa nedostatočne zohľadnila jej sociálna situácia a zdravotné problémy, ako aj rodinné vzťahy účastníkov. Zároveň navrhla, aby dovolací súd podľa § 243 O.s.p. odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia až do rozhodnutia dovolacieho súdu.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Vzhľadom na povahu rozhodnutia odvolacieho súdu, treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho, posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a **o trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednáwanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237

O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková